

תת"ע 5569/07/21 - אדם שרקייה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 5569-07-21 מדינת ישראל נ' שרקייה
תיק חיצוני: 10251810452

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אדם שרקייה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
החלטה	

בפני בקשה חוזרת, לאחר שניתנו על ידי החלטות מיום 29.7.21 ומיום 2.8.21, להעברת הבקשה לסגן נשיא לצורך עיון חוזר בהחלטותי האמורות לאחר שהמבקש לא השלים עמן.

"...בקשות לעיון חוזר נועדו בעיקר למקרים שבהם חל שינוי נסיבות מהותי. אין לראות בבקשות לעיון חוזר משום מנגנון עוקף-ערעור, אף לא דרך ל"מקצה שיפורים", להוספת טענות חדשות שלא הועלו בבקשה המקורית, או למתן מענה לנימוקים שהובאו בהחלטת בית המשפט. אכן, לאחר שבית המשפט בחן את טענותיהם של הצדדים והכריע בהליך שלפניו, לרוב תם בכך הדיון באותה ערכאה, והדרך לתקוף את ההחלטה היא בהגשת ערעור לפי סדרי הדין - להבדיל מהתדיינות חוזרת ונשנית תחת הכותרת של "עיון חוזר". (בש"מ 9020/12 אלענאמי מוסטפא סעיד נ' עיריית רהט (עליון, פורסם בנבו, 24.01.2013)).

ובעניינינו, משניתנו החלטותי הנ"ל ביום 29.7.21 וביום 2.8.21, אין לאפשר הגשת בקשה חוזרת לצורך הוספת טענות חדשות או למתן מענה לנימוקים שהובאו בהחלטות בית המשפט, או לצורך העברת הבקשה להחלטתו של מותב אחר, וזאת לאחר שבקשות קודמות שהגיש המבקש נדחו על ידי, תוך חתירה תחת עקרון סופיות הדיון ובזבוז זמן שיפוטי לשווא.

מעבר לצורך יצוין, כי לא זו בלבד שהבקשה נוגדת את סדרי הדין, אלא גם מבחינה עניינית, אני סבורה כי שקלול הנתונים והאיזון ביניהם מוביל לדחיית הבקשה.

עסקינן בדיון שהיה קבוע בפגרה ליום 29.7.21 בתיק זה ובתיק בפ"ת (בקשה לפסילה עד תום ההליכים) הקשור אליו, ובקשת דחיה שהוגשה ערב הדיון נדחתה בהחלטתי מיום 28.7.21. בקשת דחיה נוספת שהוגשה ביום הדיון תחת הכותרת 'הודעת הבהרה' נדחתה אף היא בהחלטתי מיום 29.7.21, תוך שקבעתי מפורשות כי "התניצבות הנאשם חובה". על אף החלטות אלה, הנאשם ובא כוחו לא התייצבו לדיון; וב'הודעת הבהרה נוספת' שהוגשה לתיק, הודיע ב"כ הנאשם

על הסכמתו לפסילה עד החלטה אחרת, וביקש לקבוע דיון נוסף בפגרה.

כידוע, אין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את הנאשם מהתייצבות לדיון, וגם אם עורך הדין אינו יכול להתייצב לדיון, הרי כאשר בקשתו לדחייה נדחתה, היה על הנאשם עצמו להתייצב לדיון (וראו עפ"ת (מחוזי באר שבע) 1585-01-20 **עופר כרדי נ' מדינת ישראל**, 19.2.20; ורע"פ 2193/14 **איהאב עיאט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.2014)). עולה אם כן, כי המבקש קיבל את יומו בפגרה, והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו. אף על פי כן, לפני משורת הדין, דחיתי את הדיון למועד נוסף, וכפי הסכמת הסניגור הוריתי על פסילתו של המבקש עד החלטה אחרת; ובכלל נסיבות העניין, ומשבחר המבקש שלא להתייצב לדיון בעניינו, סברתי, כי אין הצדקה לקבוע מועד נוסף לדיון במהלך הפגרה בפני שופט תורן אחר.

לגופו של עניין, מדובר במבקש אשר נתפס כשהוא נוהג, לכאורה, במהירות של 156 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש, דהיינו: בחריגה של 66 קמ"ש מהמהירות המותרת; והמבקש לא העלה כל טענה ביחס למיוחס לו; ופסילתו של המבקש עד החלטה אחרת בדיון הנדחה (שנקבע לאחר הפגרה), הינה מידתית בנסיבות העניין, נוכח המסוכנות הנלמדת מחומרת העבירה כשלעצמה, והסיכון הטמון בנהיגה במהירות מופרזת הן לנהג והן למשתמשים בדרך.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"א, 03 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.